

Bài Giảng

CHÚA NHẬT MÌNH MÁU THÁNH CHÚA , NGÀY 2 THÁNG 6, NĂM 2024

*[*Cha có thể sửa bài giảng vào phút chót, có thể sẽ khác một chút với bài dịch này]*

“Hãy vào thành, sẽ gặp một người đàn ông mang theo một vò nước. Theo dõi anh ấy.” Anh đó là ai? Chàng bán nước... Và ai là chủ nhân của ngôi nhà mà anh chàng nước vào? Chúng ta không nhận được tên hoặc thông tin chi tiết và tôi chắc rằng có những truyền thống tuyệt vời có thể giúp chúng ta lấp đầy bức tranh một chút, nhưng tất cả những gì chúng ta biết chắc chắn về hai người này là việc họ chuẩn bị đón tiếp Chúa Giêsu vào nhà của họ. Giữa công việc cho cuộc sống của họ, và việc chuẩn bị cho Lễ Vượt Qua ở thành phố lớn, họ dọn đường cho Chúa Giêsu và mở cửa nhà mình cho Ngài. Họ là môn đệ, khi họ nghe tiếng Chúa Giêsu và họ trả lời ngay: Phòng cho khách của tôi ở đâu, nơi tôi có thể ăn Lễ Vượt Qua với các môn đệ ở đâu? Có lẽ họ nói: “Chúa ơi, đây là phòng dành cho khách của Ngài; những gì của con là của Ngài.” Chúa đang ở trong nhà Chúa, như tôi vẫn thường được nghe khi tôi được mời đến nhà của người Mẹ.

Chúng ta cần sự cởi mở này biết bao đối với sự hiện diện của Thiên Chúa trong thế giới và trong cuộc sống của chúng ta! Nếu nhìn xung quanh, chúng ta có thể dễ dàng nhận ra những cách mà thế giới của chúng ta đã quay lưng lại với sự hiện diện của Chúa và phớt lờ Ngài. Đặc biệt là trong một thành phố đầy rẫy sự bận rộn, buông thả và (ít nhất là ở thành phố này) Chủ nghĩa tâm linh thời đại mới và sự mê muội với những thứ ma quỷ hoặc huyền bí. Nhưng chúng ta phải nhìn vào tâm hồn của chính mình trước, và chúng ta sẽ thấy rất nhiều sự thiếu vắng lòng biết ơn, sự vô ơn đối với Chúa ngay cả

trong những điều đơn giản, và tất cả những điều những tật xấu bất tuân nảy sinh khi chúng ta không đặt niềm tin cậy và hy vọng nơi Ngài. Có nhiều bóng tối khi chúng ta quay lưng lại với ánh sáng hiện diện của Chúa. Đó gần như chính là tội lỗi: sự khước từ điều thiện hảo từ Thiên Chúa.

Thông thường, khi chúng ta bị từ chối, cái tôi của chúng ta bị tổn thương và chúng ta quay lưng lại với bất cứ ai đã từ chối chúng ta, phải vậy không? Nhưng Thượng đế không có cái tôi; Ngài vô cùng khiêm tốn, Khiêm nhường. Và Ngài gửi ánh sáng của Ngài để chúng ta vượt qua bóng tối bằng nhiều cách. Ngài từ từ tỏ mình ra cho dân Do Thái, đặc biệt là khi Ngài giải thoát họ khỏi ách nô lệ ở Ai Cập và lập giao ước với họ qua Moisen - chúng ta đã nghe về điều đó trong bài đọc 1. Lễ hiến tế bò đực và việc rưới máu chúng là dấu hiệu cho thấy sự cam kết của dân Do Thái rằng họ sẽ trung thành với các điều khoản của thỏa thuận này; họ sẽ tuân theo Luật Mô-se, để họ có thể dần dần học cách dành cho Chúa chỗ đứng trong tâm hồn của họ bằng cách thực hành hằng ngày làm theo ý muốn của Ngài. Qua lề luật, dân Chúa Trời học cách bước đi với Ngài mỗi ngày; theo Ngài và đưa Ngài vào toàn bộ cuộc sống của họ.

Và trong khi dân Do Thái trải qua những thăng trầm trong việc tuân theo lề luật, tất cả những điều này chỉ là một chuẩn bị để Thiên Chúa gửi Ánh Sáng của Ngài đến thế giới của chúng ta để tiêu diệt hoàn toàn quyền lực của bóng tối, tội lỗi và cái chết. Với sự giúp đỡ của Thiên Chúa, đức tin của dân Do Thái đạt đến đỉnh điểm và có người dọn chỗ cho Ngài; có người nghe thấy tiếng Chúa và đáp lại bằng sự trung thành vâng phục; và người đó là Mẹ Maria. Với tiếng “Xin vâng” của Mẹ, Con Một Thiên Chúa, Lời Thiên Chúa, Ánh Sáng Thế Gian, tràn ngập xác thịt con người chúng ta, và Ngài mang lấy cơ thể và linh hồn của con người. Ngay trong những ngày đầu tiên Ngài hiện diện trong cung lòng Đức Maria, ánh sáng của Ngài đang

chiếu sáng nơi Đức Maria, khi Mẹ tràn ngập niềm vui, lòng biết ơn và sự quảng đại khi đến thăm bà Elizabeth, mà chúng ta đã kỷ niệm thứ Sáu vừa qua. Sau khi nhận được sự hiện diện của Chúa, bà không thể không muốn mang sự hiện diện này với niềm vui đến cho những người bà yêu thương.

Và không mất đi niềm vui đó, chúng ta biết rằng Chúa Giêsu đến để đổ máu Ngài. Dòng máu chảy trong huyết quản của Chúa Giêsu là máu người, nhưng từng nhịp đập của trái tim Chúa Giêsu, từng bước chân và lời nói của Ngài từ miệng Ngài, hoàn toàn vâng phục ý muốn của Cha Ngài. Bằng thịt và máu của mình, Chúa Giêsu đã hoàn thiện các lề luật pháp và tất cả các giao ước của dân Do Thái đã nói về Ngài. Vì vậy, khi Ngài ngồi trên phòng hội họp, trong bữa ăn Vượt Qua mới với các môn đệ, Ngài mở đường cho các môn đệ noi theo. Hãy làm việc này mà nhớ đến Ta. Ngài không chỉ hy sinh Mình và Máu Ngài - Ngài ban cho chúng ta khuôn mẫu của một Hy lễ vĩnh cửu - một của lễ mà chạm đến chính sự vĩnh cửu, chính Thiên Chúa, bởi vì đó là Sự hy sinh của chính Thiên Chúa bằng xương bằng thịt. Và mẫu mực mà Chúa Giêsu ban cho các môn đệ, những linh mục đầu tiên của Ngài, là mẫu mực mà họ có thể noi theo và đổi mới để nhớ đến Ngài. Và việc tưởng niệm Mình và Máu Chúa như một con đường cho chúng ta – một con đường dẫn chúng ta trải qua tất cả Sự hy sinh của Chúa Giêsu khi Ngài chết và sống lại. Và nếu chúng ta đi vào con đường này, chúng ta có thể đi theo Ngài qua sự chết và sự phục sinh của Ngài. Chúng ta theo Ngài từ phòng trên dọc theo con đường bên cạnh Thung lũng Kidron đến Vườn Cây Dầu, khi Ngài đầu hàng vâng theo ý muốn của Cha Ngài. Chúng ta theo dõi Ngài khi Ngài trở lại thành phố của Ngài với tư cách là một tên tội phạm bị xiềng xích. Chúng ta theo Ngài trên con đường thập giá của Ngài đến Đồi Sọ, khi Ngài chuộc lỗi sự bất tuân của chúng ta qua sự vâng phục của Ngài. Và sau đó chúng ta theo Ngài xuống thế giới

âm phủ, khi Ngài thả linh hồn người chết vào cuộc sống mới của họ trong Ngài. Cuối cùng, với tư cách là dân của Ngài, chúng ta đi theo nơi mà Ngài - Đầu và Mục Tử của chúng ta - đã đi trước chúng ta: chúng ta đi theo Ngài trong vinh quang, cùng lên trời vinh quang trong ánh sáng tình yêu của Chúa Cha.

Ngay bây giờ, chúng ta đang theo Chúa trong tâm hồn mình dọc theo con đường vĩ đại, hành trình yêu thương. Chưa hết, khi chúng ta bước đi dọc theo con đường của Ngài, chúng ta nhận thấy một điều: Con đường của Ngài bắt đầu chạy ngày càng dọc theo con đường của cuộc sống của chúng ta. Ngài theo dõi những bước đi của Ngài dọc theo con đường trong tâm hồn của chúng ta và cho phép tâm hồn chúng ta triển nở, để chúng ta có thể đón nhận Ngài sâu sắc hơn bao giờ hết. Và đây chính ý nghĩa của Lễ Mình Máu Thánh Chúa. Vào ngày lễ này, theo truyền thống, Giáo hội thực hiện các cuộc rước Thánh Thể mở rộng ra ngoài, xung quanh các nhà thờ.

Có lẽ một số quý ông bà anh chị em sẽ tham dự cuộc rước chúng tôi tổ chức sau Thánh lễ Lifeteen, ngay cả khi cuộc rước có lẽ sẽ được điều chỉnh một chút để tránh mưa. Và ngay cả khi chúng ta có thể không ra khỏi nhà thờ, ý nghĩa vẫn như nhau: chúng ta đang theo Chúa Giêsu trong cuộc sống và cái chết của Ngài, và chúng ta đang để Chúa Giêsu bước đi trên các nẻo đường đời chúng ta và bước vào đó cũng như bước vào cuộc sống của những người xung quanh chúng ta.

Và mặc dù việc rước kiệu này ít khi diễn ra, nhưng tất cả những điều này đều diễn ra trong mỗi Thánh lễ. Dù chúng ta có để ý hay không, việc rước này là một cấu trúc chính trong Thánh Lễ: chúng ta bước vào Nhà thờ, nếu có thể, và ở cuối đoàn rước này là những người phục vụ và linh mục - một biểu tượng cho thấy chúng ta đang

quy tụ lại dưới Chúa Kitô. Sau đó là cuộc rước Lời Chúa, khi chúng ta đứng và quay lại để nghe những lời của Tin Mừng cứu độ này. Sau đó là cuộc rước của lễ của chúng ta: hoa quả của trái đất và công việc của chúng ta, bánh và rượu, cùng tất cả mồ hôi và nước mắt đổ theo chúng. Và sau khi những điều này đã được được biến đổi, chúng ta tiến lên để lãnh nhận Mình, Máu, Linh hồn và Thiên tính của Chúa. Sau đó, cuối cùng, chúng ta từ nơi này như những nhà tạm nhỏ, mang Chúa Giêsu trong tâm hồn và sống giống như Đức Mẹ trên đường đến thăm bà Elizabeth; chúng ta thực hiện cuộc rước Thánh Thể này trên các đường phố của cuộc đời chúng ta để mang Chúa Giêsu đến một thế giới đang rất cần Ngài, rất cần sự chiến thắng của Ngài trước tội lỗi và sự chết.

Quý ông bà anh chị em mang sự hy sinh nào đến với Chúa? Quý vị mang theo những gì khi bước đi trên con đường Chúa đã chỉ chuẩn bị cho quý vị? Có thể quý ông bà anh chị em chỉ là người bán nước, nhưng hãy xem Ngài có thể làm gì với điều đó! Có lẽ quý vị chỉ là người giúp lễ trẻ nhất, chỉ cầm một ngọn nến - nhưng hãy nhìn vào ánh sáng mà quý vị đang mang vào nơi tối tăm. Và, đối với hầu hết quý vị, có lẽ quý vị chỉ hiện diện với tâm hồn nặng trĩu - không phải bởi nước bình, mà bằng những mối bận tâm của cuộc sống. Có lẽ quý ông bà anh chị em sẽ dâng một món quà nhỏ cùng với những lời cầu nguyện này. Dù thế nào đi nữa, quý vị đã dành chỗ cho Ngài trong tâm hồn mình, quý vị đã để Ngài mở rộng trái tim quý vị bằng cách trung thành bước đi theo con đường của Ngài, và lòng thương xót tuôn chảy từ Sự hy sinh vĩnh cửu của Ngài tuôn đổ dồi dào trên bạn. Vì thế, đừng sợ, nhưng hãy vào thành phố... Hãy theo Ngài.

Cha John Paul

